त्वौजस्वत ओजस्वन्तꣳ श्रीणामि [२]। इन्द्राय त्वा पयस्वते पयस्वन्तꣳ श्रीणामि। इन्द्राय त्वायुष्मत आयुष्मन्तꣳ श्रीणामि" इति। हे आज्यमन्थ 'त्वां', 'तेजोयुक्ते 'इन्द्रार्थे 'तेजस्वन्तं', 'त्वां', सक्तुभिः सह 'श्रीणामि' पचामि। आज्यस्य तेजोरूपत्वेन तेजस्त्वम्। एवं पयोमन्थादिषु योज्यम्। ओजसो बलहेतुत्वात् पयोमन्थ ओजस्वान्। दर्शेष्टौ च इन्द्रः पय इत्याम्नानात्। 'इन्द्रस्य 'पयस्वत्त्वं', दधिमन्थस्य पयोविकारत्वेन पयस्वत्त्वम्। चिरञ्जीवीत्वात् 'इन्द्रस्य 'आयुष्मत्त्वम्। उदमन्थस्य आयुर्हेतुत्वात् आयुष्मत्त्वम्॥

आज्यमन्थस्य अभिमन्त्रणादींस्त्रीन्मन्त्रानाह। "तेजोऽसि। तत्ते प्रयच्छामि। तेजस्वदस्तु मे मुखम्। तेजस्वच्छिरो अस्तु मे। तेजस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्। तेजसा सम्पिपृग्धि मा" इति। हे आज्यमन्थ त्वं 'तेजोरूपोऽसि', हे यजमान 'तत्' मन्थद्रव्यं,'ते' तुभ्यं, 'प्रयच्छामि', 'मे' मम, यजमानस्य, 'मुखं', 'तेजोयुक्तम्, 'अस्तु', 'शिरः',अपि 'तेजस्वदस्तु', हे मन्थ त्वं 'तेजस्वान्', भूत्वा 'विश्वतः' सर्व्वस्मात् अन्यस्मात् 'प्रत्यङ्' प्रत्यासन्नः सन् 'मां 'तेजसा', 'सम्पिपृग्धि' सम्पृक्तं कुरु॥

पयोमन्थस्य अभिमन्त्रणादींस्त्रीन्मन्त्रानाह। "ओजोऽसि। तत्ते प्रयच्छामि [३]। ओजस्वदस्तु मे मुखम्। ओजस्वच्छिरो अस्तु मे। ओजस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्। ओजसा सम्पिपृग्धि मा" इति। 'ओजः' बलम्, अन्यत् पूर्व्ववद् व्याख्येयम्॥

दधिमन्थस्य अभिमन्त्रणादीन्मन्त्रानाह। "पयोऽसि। तत्ते